

[Ole Bernt Henriksen]

tiden for de mennesker, som desværre er nødt til at arbejde i byerne.

Der er ingen nemme løsninger på dette verdensomspændende problem, men vi skal overveje udflytning af i hvert fald offentlige arbejdspladser fra bymidterne, og så i øvrigt tænke på, hvad der var sket, hvis vi ikke havde foretaget en betydelig udflytning fra København i de foregående år. Så havde problemerne været helt håbløse, også for den stakkels hovedstad, der jo gerne skulle have mennesker til at bo i sig og gå i teatre, nyde storbyen, i stedet for at de skal bo op til 80 km fra denne dejlige by.

Når jeg for lidt siden karakteriserede Danmark som i grunden én stor by, var det med den hensigt at afslutte mit indlæg med at henlede opmærksomheden på, at en mængde offentlige og private aktiviteter, navnlig når vi får Storebæltsbroen, let kan flyttes til et hvilket som helst sted på det danske landkort. Dette er en både naturlig og nødvendig måde at aflaste København og andre storbyer på, også trafikmæssigt. Når vi vælger denne fremgangsmåde, sparer vi kostbare vejprojekter. Til den tid vil det måske synes ganske rimeligt og retfærdigt at gøre store dele af den indre by billøse, bortset fra lidt lokaltrafik, som der da ikke vil være grund til at forbyde.

Jeg skal meddele, at Det Konservative Folkeparti ikke kan stemme for dagsordenen, fordi vi mener, at den antyder et urimeligt indgreb i amters og kommuners ressort.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal senere vende tilbage til ordførernes kommentarer til dagsordenen, men blot her ganske kort takke hr. Ole Bernt Henriksen for de overordentlig velvalgte ord, hr. Ole Bernt Henriksen kom med angående bygningsfredningen.

Nu undrer det mig ikke, at hr. Ole Bernt Henriksen har benyttet lejligheden til netop at tage bygningsfredningen til sit hjerte og understrege, at det altså ikke er nok at frede, hvad den gældende bygningsfredningslov i høj grad lægger op til. Vi må til at se på tingene ud fra et mere helhedspræget bevaringssyn.

Den nuværende gruppeformand i Det Konservative Folkeparti har, da han var formand for Miljøudvalget, gjort en hel del ud af den tankegang, og jeg glæder mig til Det Konserva-

tive Folkepartis medarbejderskab, når vi nu genfremsætter et forslag til en ændring af bygningsfredningsloven, der lige præcis lægger op til de principper.

(Kort bemærkning).

Baadsgaard (S):

Det var jo en pragtfuld redegørelse, og som om problemerne i byerne ikke var store nok, kunne vi jo tage hele landet med. Nu er det altså byernes miljøproblemer, det drejer sig om i dag, og derfor synes jeg, det er værd at koncentrere sig om det.

Jeg fik nærmest indtryk af, at hr. Ole Bernt Henriksen mente, at det var planlægningen, der var årsagen til problemerne, for hvis ikke man havde planlagt, så ville man nok ikke have haft problemerne. Og så sagde hr. Ole Bernt Henriksen også, at biltrafikken skal fortsætte – sådan måtte jeg i hvert fald tolke det – den skulle der ikke røres ved.

Så vil jeg gerne spørge hr. Ole Bernt Henriksen, om han er uenig i de forslag og den målsætning, der er antydnet og beskrevet i de bypolitiske redegørelser og opfølgningen af dem, nemlig at man skal søge at omlægge biltrafik til kollektiv trafik. Er det en målsætning, hr. Ole Bernt Henriksen er uenig i i forhold til det, ministeren har talt om? Det ville være rart at få klarlagt.

Og så ville jeg gerne, om hr. Ole Bernt Henriksen vil uddybe, hvori indgrebet i amternes og kommunernes ressort består, hvis man vedtager den dagsorden, der er foreslået.

(Kort bemærkning).

Ole Bernt Henriksen (KF):

Jeg synes, at hr. Baadsgaard er ganske overordentlig provinsiel, når han prøver på at fastholde, at vi kan føre en bydiskussion i Danmark uden at inddrage hele landet. Den eneste løsning på vores problemer er dog at inddrage hele landet.

Men siden hr. Baadsgaard nu er så interesseret i at bevare denne sondring mellem bondelandet, der jo er noget andet, og måske de mindre byer, vil jeg da gerne stille hr. Baadsgaard de spørgsmål: Hvad må vi have lov at tale om her i dag? Hvad er tilladt? Hvilken bystørrelse må vi gå ned i? Er Ranum for lille til, at vi kan beskæftige os med den? Eller Løgten?